

[Vagn Bro.]

syn til vedkommendes Identitet eller hans Deltagelse i kommunistisk Virksomhed eller Agitation.

Jeg anerkender i høj Grad, at Lovforslaget fastslaar, at Ministeren hver tredie Maaned skal afgive Meddelelse til et af Rigsdagens to Ting nedsat Udvalg om, hvilke Personer der er eller i den forløbne Periode har været taget i Forvaring i Medfør af foranstaaende Bestemmelser, med Angivelse af Grundlaget for Forvaringstagselsen. Jeg vil blot her gøre den Bemærkning, at her staar jo intet nærmere om, hvor stort dette Udvalg skal være, og hvorledes det skal virke paa Tidspunkter, hvor Rigsdagen ikke er til Stede, men jeg gaar ud fra, at det bliver et Spørgsmaal, som afgøres af Rigsdagen.

Idet jeg i øvrigt henviser til Motiveringen for Lovforslaget i Bemærkningerne, skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale Forslaget til Vedtagelse.

Ole Bjørn Kraft: Den højtærede Justitsminister gav en meget udførlig og indgaaende Redegørelse for Aarsagerne til dette Lovforslags Fremsættelse og Nødvendigheden deraf. Mit Parti kan ganske tiltræde de Synspunkter, den højtærede Justitsminister her har gjort gældende.

Om det kommunistiske Partis Karakter og Stilling her i Landet har der længe ikke hersket nogen Tvivl; den har i Virkeligheden været klar, lige siden vi havde den grundlæggende Debat om dette Partis Stilling her i Tinget i 1933. Dets særlige Forhold til en fremmed Magt har ogsaa længe været aabenbar for os alle, og det er blevet endnu tydeligere fremhævet og understreget siden Krigens Begyndelse i September 1939. Et Parti, der som det kommunistiske lader sin Holdning og sine Meninger bestemme, ikke af Hensynet til dets eget Folk og dets eget Land, men af, hvad et andet Lands Interesser kræver, placerer sig selv paa en ganske bestemt Maade i sine Landsmænds Opfattelse, og det vilde derfor ogsaa kun virke ynkværdigt; om et saadant Parti, naar det kom i Vanskeligheder, pludselig vilde søge Ly bag ved Landsmandsskabets Lov, som det selv saa tydeligt har tilsidesat gennem sin Holdning. Et saadant Parti vil være dømt i Landsmænds Øjne.

Det er derfor ikke Hensynet til det kommunistiske Parti, der maa bestemme vor Holdning. Det Hensyn, vi først og fremmest har at tage, er Hensynet til Landets vitale Interesser og til Opretholdelsen af den Retningslinie for Retsudøvelsen, som har været herskende her i Landet. Det kommunistiske Parti har hidtil kunnet virke inden for dansk Lovs Rammer, og det har ogsaa benyttet sig af den Frihed, som derigennem blev givet det, og draget Nytte af den Beskyttelse, Grundloven ydede det.

Man kunde saa maaske rejse det Spørgsmaal: Hvorfor er der ikke tidligere skredet ind mod det kommunistiske Parti? Der er flere Grunde hertil. For det første har vi jo alle været fuldt overbevist om, at det kommunistiske Partis Hensigter aldrig vilde kunne virkeliggøres i det danske Samfund. Der er ikke Grobund for saadanne Ukrudtsplanter i den danske Have. Jordens Beskaffenhed giver dem ingen Næring, og hvorfor saa ikke afgive det smukkeste Bevis paa det danske Samfunds Sundhed ved at konstatere dets Uimodtagelighed for et Smitstof af denne Karakter? Dernæst er vi i dette Land ikke Tilhængere af Forbud. Vi undgaar dem længst muligt. Vi foretrækker — det er nu engang blevet et Led i vor Karakter — at lade Spørgsmaalene afgøre i Frihed, og vi er af den Opfattelse, at den frie Meningstilkendegivelses karske og klare Luft er velegnet til at faa Synspunkter og Teorier som dem, det kommunistiske Parti har forfægtet, til at svinde hen og visne og umuliggøre, at de slaar Rod. Vi er ømme om vor Frihed. Vi er saa ømme om den, at vi hellere løber en Risiko for, at den bliver misbrugt og forraadt, end at der skal kunne rejses den allermindste Tvivl om, at der virkelig hersker i Ordets sande Forstand Frihed i det danske Samfund, eller det blot skal kunne antydes, at ikke alle skulde være lige for Loven.

Men Synspunkterne maa naturligvis ændres under de nuværende ekstraordinære Forhold, med Henblik paa de Kendseringer, som baade her i Landet og i vore Nabolande er blevet saa aabenbare med Hensyn til det kommunistiske Partis Terror- og Sabotagehandling, og med Henblik paa den særlige udenrigspolitiske Stilling, hvori vi i Dag befinder os. Vi maa under disse Vilkaar se og handle realistisk